

Cena Numeru
3 centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA
miesięczna w Krakowie 1 K. 50 h (już z dostawą do domu)
na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. —
Prenumerata za granicą 1 mkr. 50 l. 2 fr. 1 rs.

**POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.**

NOWINY

Diennik niezawisły demokratyczny Ilustrowany.

OGŁOSZENIA
za wiersz petito 16 hal., za każdy następny raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 halerce od wiersza. (minimur:
30 hal.). Należane za wiersz petito 30 hal. spody za
każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tydzień.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie G. M. Hupczyński.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2.
otwarte od godziny 8 rano do godz. 8 wieczorem.

**Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokółwolska, Paszaj Hausmana L. 2.**

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

**REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.**

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulicy Wiślna L. 2.
Rękopisy się zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Przed zebraniem się parlamentu.

Program prac.

Program prac parlamentu, który rozpocznie ponownie obrady dnia 6 b. m., jest następujący: Najważniejsze pierwasze czytania są, z wyjątkiem regulaminu Izby, już zupełnie przygotowane. Dyskusya nad regulaminem zajmie dwa, najwyżej trzy posiedzenia. Komisya mają bardzo wiele do czynienia. Oprócz tego znajduje się na porządku dziennym kilka wniosków nagłych. Na pełne posiedzenie Izby po załatwieniu pierwszego czytania ustawy o zmianie regulaminu Izby, przegłoszone będą wtorek i piątek każdego tygodnia. Środa i czwartek pozostała wolna dla obrad komisyjnych, komisya budżetowa jednak obradować będzie także wczorajami w tych dniach, w których odbywać się będą pełne posiedzenia Izby. Załatwienie na czas budżetu, który najpóźniej w drugiej połowie czerwca musi być odesłany do Izby panów, zapewni posiom odpowiednie wywezwany letnie. Jest to tem ważniejsze, że odhyanie posiedzeń bez przerwy aż do lipca da się szeregować we znaki rolnikom. W poniedziałki i soboty przez przerwę trzy tygodnie będzie obradowała komisya urzędników i służ państwowych nad sprawą pragmatyki służbowej. Ferje świąteczne z powodu Świąt Zielonych będą trwały tylko 4—5 dni, gdyż prezydum pragnie szybko pokonać wszystkie ważne i nagłe prace, aly posiom pozostawi dłuższe ferje letnie.

Sprawa Hofrichtera.

Rozprawa przeciw Hofrichterowi nie odbędzie się jak w drugiej połowie maja. Wobec przynajmniej Hofrichtera akt oskarżenia musi uleść modyfikacyom.

Pani Hofrichterowa w rozmowie z redaktorem

Porucznik Hofrichter

według ostatniej fotografii z przed r. k. 1914 w wigiliu Hofrichter oczyścił się zupełnie bardzo.

Zielonka „Zeit” powiedziała: Oczyniono mi zarzut z tego, że nie zomilalam, usiayawazy wiadomosc o przyznaniu się mego meca do zbrodni. Ja wszakże dawno już tego się domyslałam. Nie jestem komedyantka, jestem szczerą. Zebym pon wiedziala ile obelg znieść musiałam w rozmaitych listach bezimiennych; robią za mną co chcą. Zdaje mi się, że oszukuje. Wierszylan początkowo awemu mełowi i dopiero listy przejęte z wierszyla, zachwiały tę wiarę. Kocham mego meca jeszcze, bo inności z serca wytrwać nie można.

Na zapytanie o plany na przyszłość odpowiedziała zdenerwowana: „Nie wiem, czy jeszcze jutro żyć będę”.

Hofrichter w wiesieniu okazuje teraz wielką nabobność. Wczoraj zajął księżka i wyspowiadał się.

W miesiącu komety.

IV.

Czy ziemia wogóle przejdzie przez ogon komety? Wczoraj obserwatorium w Heidelbergu ogłosiło telegramem *via Berlin* sensacyjną wiadomosc, że według ostatnich badań obserwatoryum w Greenwich przypuszczyć można, że ziemia wogóle nie przejdzie przez ogon komety Halleya w nocy 14 na 15 maja.

Wiadomosc ta, niespodzias z poprzedniami obliczeniami, obiegła już świat cały, ale przez astronomiczów uważana jest za niepewną i nie wiarygodną. Ogół astronomów obstaja przy twierdzeniu, że szenia 18 maja przejdzie przez ogon komety.

Asystent wiedz obserwatoryum, dr Krump-holz oświadczył:

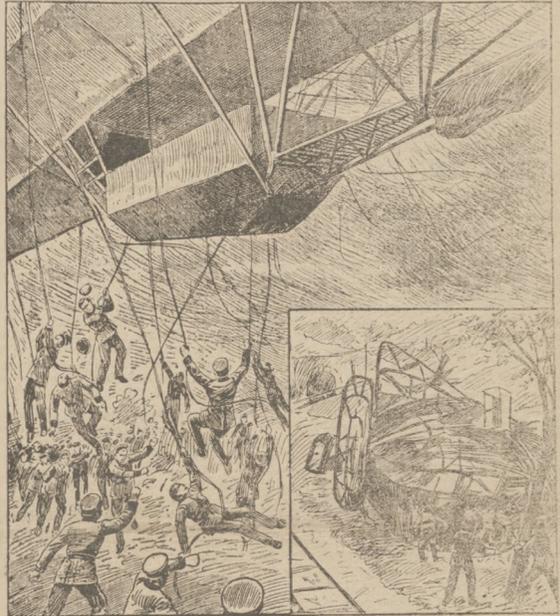
Wiadomosc rzeczona nalezy przyjąć z wielką rezerwą, jakkolwiek faktem jest, że obliczenia drogi komety niekiedy za wodzą. Do tej się to skutkiem wpływów, które nie mogły być z góry uwzględnione. Jeżeli także u komety Halleya miała nastąpić deklinacja od przewidzianej rachunkowo drogi, trzeba by przypisać wpływowi planety Wenus, która też przechodził bardzo blisko komety i której siła przyciągająca mogłaby wywołać zbrocenie komety z drogi, ewentualnie wypłynąć na długość ogonu. Kontrola tych obliczeń i domysłów jest jednak bardzo trudna i trudna — i na informacyę berlińską trzeba zaprzeczyć”.

A zatem możemy mieć nadzieję, że atmosfera ziemi z atmosferą komety wejście przeleci w styczności, co dla nauki będzie bardzo pożądanem.

Ogon komety.

Obawiać się złych skutków dla ziemi podczas przejścia przez „ogon” komety, nie ma najmilszego powodu.

Zwłaszcza bowiem, co to są komety. Jak powstają te oryginalne wężowate gwiazdy? Niezawodnie oderwały się one od węgławicowej kuli, która przed powstaniem świata planetarnego w rowała i poruszała się w przestrzornym Fragmentaryczne odłamki tej mgławicy krążą ciągle w

Katastrofa Zeppelina (Patrz „Ze Swiata”)

w wszechświecie, jako planety, komety i komety. Jądro mgławicy słońce, jest centralnym punktem, około którego odbywa drogę cały ów rój ciał niebieskich. Komety skazane są na powolną zagładę. Zbliżając się bliżej do słońca i rozpuszczają ra coraz mulsze kule. Wretnie zamienią ją w pył wazehłwistowy i jako mteory spadają na ziemię lub na inne planety. W ten sposób słońce niszczy te wędrowna ciała niebieskie, by nie wprowadziły nieporządku i zamieszania w zegarową maszynę wszechświata.

Według teorii dalszych, jądro komety składa się z grudek stałych różnej wielkości, otoczonych atmosferą gazową. Częsteści te trzymają się razem siłą wzajemnego przyciągnięcia i okrążają słońce według krzywej elipsycznej. Znajdując się bardzo daleko od słońca, kometa prawie nie odczuwa jego wpływu; utrzymuje ono tylko kometa na eli-

pie. W miarę jednak zbliżania się do słońca i kometa zaczyna się dawać rzeczy nieswycie: pojawiają się drzania elektryczna, pojawia się ogon niezmiernie długości, światlinie blyszczące, a skiero wany zawsze w stronę przeciwną słońcu.

Ogon komety budzi zawsze największe zaciekawienie. Z kierunku jego wnoszono, że jest on rezultatem jakiejś sionecznej siły odpychającej. Otóż obecnie coraz bardziej utrwała się teoria, że powodem tworzenia się ogona komety jest odpychająca siła światła słonecznego. U komety Halleya będzie on 15 milionów mil długi. Spektroskop, który daje nam niezawodne wskazówki o składzie chemicznym samowznających gwiazd, powiada o ogonach czy warkoczach komet, obecnie zaś o kometach Halleya, że składają się z węglo-

— To nic nie szkodzi! Pan niewątpliwie zrobi wszystko, co w pańskiej mocy?
— Naturalnie! Tylko muszę skupić myśli!

— Dziękuję. Czy już? Mogę zacząć?
— Już.

Pytanie. Ile pa na lat?
Odpowiedź. W lipcu skończę 19.

— Co to za pan młody? Liczyłem pana na 35—36 lat. Gdzie się pan urodził?
O. W Missouri.

— Kiedy pan zaczął występować jako autor?
O. W roku 1836.

— Ależ to niemożliwe, jeżeli pan ma dopiero lat 19.

O. Ja sam nie wiem, jak to jest. Czy to może trochę dziwnie?

— Zdaję się, że tak. Czy znał pan w życiu jakiego wziętego człowieka?
O. Znałem Aarona Burr*

* Putkownik Aaron Burr był wiceprezydentem Unii i zabił w pojedynku w roku 1804 zasłużonego polityka Aleksandra Hamiltona.

— Na cóż pan to chce pisać?
— Nie chcę tego wcale pisać, chcę tylko zająć co to znaczy.

— To dziwne, że pan tego nie rozumie. Zresztą ja to panu wytłomaczę i objaśnię, jeżeli pan... jeżeli...

— Bardzo pięknie z pańskiej strony... Będę panu bardzo wdzięczny.

— In... in... ter... ter... inter...

— A więc to się pisze przez l...

— Naturalnie.

— A, więc dlatego tak długo szukałem.

— Zapewne. A jak pan chciał pisać?

— Ja... ja... wściecwie nie wiem. Wziąłem encyklopedy, szukałem tu i tam w nadziei, że znajdę to między rycinami. Ale mam stare wydanie, zapewne w nowszym znalazlibyśmy.

— Ryciny interviewu nie znajdzie czytelnicy pan i w najnowszym wydaniu encyklopedy; niech mi pan nie bierze za złe tę uwagę, ale pan tak dziwnie inteligentnie wygląda...

— Ależ proszę bardzo! Mówiono mi już często, i mówili mi ludzie, którzy wcale mi nie schlebają,

bo nawet nie mają powodu do pochlebstwa, że jestem dziwnym człowiekiem. Tak, niektórzy nawet z zachwytem o tem mówią.

— Rozumiem! Ale mówny o interview. Pan zapewne wie, jak trudno obecnie odbyć interview z kimkolwiek, kto tylko oddaje się sprawom społecznym.

— Tak? Nie słyszałem o tem! Tak interview musi być jednak bardzo interesującym. Jak to pan robi?

— Zwykle dzieje się to tak, że prowadzący interview stawia pytania, a dotycząca osoba odpowiada na nie. Jest to sposób przychyty i bardzo dobry. Czy pan pozwoli na kilka pytań, które postawią w odpowiednim świetle pańska publiczność i prywatną przeszłość?

— Z przyjemnością! Z przyjemnością! Mam wprawdzie fatalną pamięć, ale sądzę, że pana to nie zrazi. Mojej pamięci brak jakiegos taktiku... muzycznego. A jeżeli! Raz pedzi jak szalona tempem galopa, to znów potrzebuje choćby tylko 14 dni, aby sobie coś odświeżyć. Wielkie mam z tego powodu nieprzyjemności.

WYWIAD.

Znakomity amerykański humorysta, smary w ubiegłym tygodniu, lubiał w opowiesiach swoich przedstawiać namo siebie jako kłapara, wyplatającego najwiękzszu idiotyzmy z największą powagą. Ponieważ zamieszany był z arcyznanym przykładem tego humoru:

— Na moja prośbę tegi a zgrabny młodzieniec zajął miejsce w hotelu, oświadczył mi, że pracuje w redakcyi „Btykwiacyj porannej” i dodał:

— Pan z pewnością nie będzie miał nic przeciw temu, że odhędę z nim wywiad dziennikarski?

— Jak? wy... wy...
— Wywiad, z obcego interviewem zwany.

— Ah! Tak! Rozumiem! Tak! Hm...
Tego dnia byłem jakos źle usposobiony. Poszedłem jednak ku szafie bibliotecznej, szukałem kilka minut, potem musiałem się jednak zapytać mego ścia:

— Jak się to pisze?

— Jak się pisze? Co?

— Interview...

w tulkach
cygaretowych
pod nazwą:

„TEMIDA“

poleca znana
ze swych
wyrobów

Nowość!

Nowość!

FABRYKA RUDOLFA HERLICZKI W KRAKOWIE.

woduro i par azotowych, które zawierają trujące związki cyjanowe.

Alte rozróżnienie garów, z których składa się ogień, jest kłopotliwe, że, jak się wyraził jeden z najpoważniejszych uczonych astronomów: gdybyśmy mieli masę workowca komety, to otrzymamy całość użyteczną dla milionów ludzi.

Diatego też nie może być mowy ani o rozróżnieniu się naszej atmosfery, ani o szkodliwych związkach chemicznych, które wytworzyły się przy tem spotkaniu (np. związki cyjanowe, kwas pruski).

Były już wypadki, że ziemia porostawała przez kilka godzin w warstwie komety.

Zdarzyło się to 26 marca 1819 r. i 30 czerwca 1861 r. A jednakże nikt na to nie wrócił uwagi.

Więc gdyby nawet cały cyjanogen zawarty w ogonie komety wsesadł w atmosferę ziemi, to zaszkodziłoby nam to tyle, co wypicie kropli cz. śnieżki (nalewki na pestkach), w której też znajduje się kwas pruski!

Czy można jednak będzie na ziemi „zapalać” ogień komety? Czy można będzie stwierdzić skład atmosfery garowej, która tworzy ten ogień?

Na to pytanie nauka odpowiada twierdzącą. (C. d. n.).

Matka Boska se łatwiej poradzi...

(Szkieł z całego miasteczka).

Kancelarya notaryalna w małym miasteczku. Od wczesnego ranka zjeżdżają się chłopi do „matereusa” czy „maty”, wysiadają przed domem lub przed drzwiami kancelaryi, rozprawiają głośno o interesie, który mają załatwić. Targują się o cenę kupna gruntu, zastrzegając sobie „dozwójczynę”, „przejazd”, „zbiórki” itp. „słuszkności”. To znów ojciec daje napomnienia przyszłemu ziomkowi, któremu „zapisać” kawał ziemi.

— Abyś se pamiętał, co ci mówię: daj ci teraz tyle, a jak będziesz dobry, jak będziesz mnie szanował i matkę, to ja tam wszystkiego ze sobą do grobu nie zabiorę, to ci jeszcze...

— Tatusiu — mówi pełen grzeczności parobczak — będziecie widzieli, że wszystko będzie dobrze, ja wam wszystko będę robił.

Nie zawsze spełniają się te solenne przyrzeczenia, no „zapisać” i niekiedy w parę tygodni po słbie zięć z tęciem stoją na kurytarzu sądownym, czekając na „feleczkę” (wycofanie stron).

Najwięcej sporów tworzy się o spadki, których część przeprowadza notaryusz. Ludzie kłócą się niekiedy o każdy wiecheć słomy, o każdy rozbitny cebra, o każdą kurę, jakby się rozchodzilo o skarby, wspomniąc, że kto nieobchodzący wysiadał, czyli „jak się z nim obchodzić za życia. Lecz nie o „małatek” tu chodzi, a o zrobienie „na złość” familiiom.

Tak więc przez cały dzień pływają chłopi do „matereusa”, wytarli już podługę na kurytarzu, z której tylko sąsił sterca, a jeszcze obficiej pływają pienią, dze do jego kasy, według tarfy, oczywiście własnej.

Przyszła gromadka właścicieli podmiejskich, ludzie także zamodzi. Roachodzi się o kawałek łąki, pozostały w spadku po matce, która go darowała najmłodszemu synowi. Aby mógł być zamiatulowany na właściciela, potrzebna była deklaracja reszty roduzeństwa, że nie rozszcza sobie pretensyj do tego kawałka łąki. Zgodzili się na to i przysili się podpisać. Nie za darmoże: odstąpili bratu łąkę za spłatę po 50 koron, choć miało się wrażenie, że czynią to bezpłatnie, z dobrego serca. Brat brał, a łąka łąka.

Podpisali. Wreszcie odzwaja się notaryusz: — Słuchajcie-no, bo tu nieobszcza ma jeszcze 18 reńskich u Jana X.

— Tak, tak, wiemy...
— Jakże z tem będzie?
— Na ksióciadek...
— To myse, proszę pana rełenta — tak uchwalili, żeby te 18 reńskich poszły na ksióciadek.

— P. Ależ pan nie mógł znać Aarona Burr, jeżeli pan ma dopiero lat 19.

— O, jeżeli to nieprawdopodobne, to pocóż się pan mnie o to pyta?

— P. To tylko przez nieuwagę. W jaki sposób poznał pan Burr'a?

— O, Przypadkowo, byłem na jego pogrzebie. Rzekł wtedy do mnie, abym tyle nie hałasował...

— P. Ależ panie! Jeżeli pan był na jego pogrzebie, musiał on chyba być niezwyły; a jeżeli był niezwyły, to pocóżby się troszczyć, czy pan hałasuje, czy nie...

— O. Nie wiem! A był by zawsze dziwny człowiek.

— P. Nie rozumie tego wogóle. Pan mówi o nim, że mówił z panem, a był przecież niezwyły. Umarł. O, Nie powiedziałem, że umarł...

— P. A więc nie umarł?

— O. Hm! Niekiedy mówią tak, niektórzy nie!

— P. A co pan o tem myślał?

— O. To mnie nic nie obchodziło. To przecież nie był mój pogrzeb.

Pobudki tej „ofiarzy”?

— Tak jest — tłumaczy jeden z obecnych wólcian. — Boby my ta i tak od jednego ciężko mógł wydrzeć, trzeba by może po sądzić... A tak deklarujemy na ksióciadek, niech se ta komitka z tem robi, on im ta przedź da. Niech ta i Matka Boska przytem cokolwiek ma i niech nam da zdrowie... Matka Boska se przedź poradzi.

Z KRAJU.

Wadowice. Dnia 30-go kwietnia odbyło się doroczne walne zgromadzenie członków tutejszego gniazda sokolego.

Na porządku dziennym, między innymi waznymi sprawami był wybór trzech członków władzy, do których weszli wybrani większością głosów pp. dr. W. Wodziński, Wawrzyniec Łazarzski i dr. Kubiczek.

Onegdaj odbył się zaręczyny p. Teci Hattasówny, córki znanego i poważanego obywatela miasta Wadowic z panem Romanem Waligórskim, c. k. praktykantem urzędu podatkowego w Andrychowie.

ZE ŚWIATA.

Katastrofa balonu Zeppelina. (Do ilustracji tytulowej). Przed kilkunastu dniami pod Limburgiem balon Zeppelina uległ zupełnemu zniszczeniu. Balon ten podlegał jazdy do Hamburga, miał skatkiem burzy opasć. Oddział żołnierzy, komendantem był pułkownik Zeppelin, nie zdolał mimo nadzwyczajnych wysiłków uchronić balon od zagłady. Liny, które miały uderzyć przytrzymać balon, pękły pod naporem wiatru, balon został porwany przez orkan, podarty i rozbit.

Instracya nasza przedstawia (według fotografii) chwilę, w której balon wyrwa się z więzienia, a następnie potrzaskany w kawały skiełat metalowy.

Tak drugi z regu balon Zeppelina wleza systemie zagładzie. Obrzytne te balony systemu sztywnego praktycznego znaczenia mieć nie mogą, bo lada burza grozi im zniszczeniem, jeżeli przed nią nie zdola się schronić do swej hali. Każda dłuższa podróż Zeppelina jest przeto bardzo niebezpieczną, kończącą się zazwyczaj smutnie.

Napad w pogelgu. W przedziale klasy pierwszej pociągu pospiesznego idącego z Dynaburga do Warszawy, między stacją Malinówka a Jurgówka, dokonano zbrodnictwa napadu na znanego w Warszawie adwokata i uczonego wybitnego lekarza handlowych, p. Teodora Tallen-Wilczewskiego. W przedziale jechał z p. Wilczewskim elegancki ubrany dwudziestokilkulety mężczyzna. Gdy p. Wilczewski porządkował, usiłował go towarzysze podróży za chloroformować. P. Wilczewski odciął się i wtedy, pomiędzy bandytą a napadniętym wywiązała się śmiertelna walka. W rezultacie napadnięty oddział 10 ran w głowę i ma jeden palec stamany, a drugi uszkodzony. Pomimo to p. Wilczewski miał jeszcze tyle siły, że wydział się z krzykiem z przedziału na korytarz i zaskarżował służbę konduktorską. Nie zlekceważając, napastnik wyskoczył z pociągu w biegu i zbiegł. Zarządzący za nim poszł, po przybyciu do najbliższej stacji, dał wynik pomysłu. Eleganckiego bandytę ujęto w odległości 16 wiorst od planu kolei. Wykazuje, złamał on sobie nogę i tak silnie uszkodził 4 palec u ręki, że po przewiezieniu na szpital do Dynaburga, musiano mu palec te amputować. Bandyta nosił nazwisko rosyjskie; tożsamość osoby jego stwierdza obecnie policya.

Rannego p. Tallen-Wilczewskiego dowieziono do pobliskiego Dynaburga i umieszczono w szpitalu. Stan jego jest bardzo poważny. Sledstwo wykazało, że złodziej jest studentem uniwersyteckim. Na zapytanie o motywy swego czynu, rzekł:

P. Niech pan pozwoli na inne pytanie? Kiedy się pan urodził?

— O. W poniedziałek 31 października 1893 roku.

P. Co? To przecież niemożliwe! W takim razie miałby pan z górą dwadzieścia lat. Jak to pan rozumie i wyjaśni?

— O. Nie chcę nie objaśniać.

P. Przedtem pan powiedział, że pan ma lat 19, a teraz pan mówi, że pan ma z górą lat dwadzieścia. To okropna sprzeczność.

— O. Ah! Wier pan, że zauważył? (Śmiejąc rękami). Mnie samemu wydawało się to często sprzecznością, ale nie umiem, nie mogę tego wyjaśnić. Jak to pan przedko zauważył!

P. Dziękuję za komentarz. Czy miał pan lub ma pan krewnych?

— O. Hm! Tak! Zdjaje mi się, ale nie przypominam sobie.

P. To chyba najbardziej oryginalna odpowiedź, jaką kiedykolwiek slyszalem.

— O. Jak pan myśli?

— Chciałem pohulać przez święta! Tłumaczy się nadto, że jest „nerwowy” i że czuł dźwido rannego kryminalistycznych, przegrywając sobie w ten sposób z górą obronę. Sądzia sędzią i niek odpowiedzialni.

— Czytales pan romanse kryminalistyczne, a dlatego nie czytales pan ewangelji?

— Ciężko ranego p. Wilczewskiego przewieziono do Warszawy. Zdanem lekarzy nie jest wyikone ocenienie pacjenta.

Pieloniomlowe miasto. W ostatnim dekadzie lat lecia mieszkańców Nowego Jorku zwiększyła się przeto o milion. Przy rozpoznaniu nielawno spile ludności ewangelizacja nielawno budowlana, a sta specyjalnych urzędników zajmie się ich spisywaniem. Przepyznają, że ogólna liczb mieszkańców przekroczy pięć milionów. Jeszcze w r. 1900 liczył Nowy Jork ogółem 3 437 202 mieszkańców.

Lotnictwo w Galicyi.

Wzlot aeroplanu w Krakowie.

Pilot Hieronimus szef-konstruktor czeskiej fabryki samochodowej w M. Bolestawiu odbędzie wlot 3 maja o godzinie 5 po południu na placu wysięgów w Krakowie. — Ceny wstępu:

Loża w pawilonach koron	50	—	koron 60
Plaque	10	—	12
I oficjerski	5	—	6
II miejsce	3	—	4
III	1	—	1-30

Karta powozowa koron 2

Bilety wczesniej do nabycia u firmy „Auto”, Plac Szepeński, w cukierni WP. Brzeziny Rynek Gł., w handlu papieru oraz towarów galanterijnych WP. Karlińskiego, Skucienice.

Gdyby wlot z powodu niepogody musiał zostać odroczony (na piątek lub sobotę), bilety zachowują ważność, względnie mogą nabywcy żądać zwrotu pieniędzy.

Dla informacyi publiczności w lokalu Redakcyi i Administracyi „Nowiny” Wisłna 2, parter (rog Rynek) wywieszzone będą w dzień wlotu we czwartek chorągwie od godz. 11 do 4 po południu.

Chorąg. czerwona oznacza wlot odbędzie się w biało-czerwona — wlot wstępny biały — wlot oddżony

Przed wlotem Na dzis rano zapowiedziany był na godz. 7 próbny wlot Hieronimusa. Na tor przybył wicepr. Szarski i Sare, przedstawiciele policyi, wojska i grono gości. Z powodu silnego deszczu wlot się nie odbył.

Zarządząca policyjne z okazy wlotu Hieronimusa. Dyrekcyja policyi zwraca się do publiczności z apelem, abey jak najściślej zastosowała się do wszelkich zarządzeń organów policyjnych i wskazywał służby, utrzymując porządek w czasie wlotu, aby nie miało miejsce do karygodnych wybrków i zaburzeń, co przeto miejsce w Lwowie. Dla orientacyi publiczności zwraca się uwagę, że w czasie jutrzejszego wlotu będą mogły używać drogi wzdłuż parku dr. Jordana także automobile. Dorozki i automobile, dowożące publiczność na miejsce wlotu, kierowane będą na część błon północno-zach. t. j. na tę część, która graniczy z drogą prowadzącą z błon do Zwierzycy. Tam też będą urządzony postój dla dorozek, zaś dla automobilek wyznaczono na przeciw część t. zw. małych błon. Droga, prowadząca z błon ku Czarnej Wsi, będzie na cały czas wlotu zamknięta dla pieszych i pojazdów. Publiczność, dążąca na miejsce wlotu, nie może zatrzymywać się na drodze wzdłuż parku dr. Jordana. Park dr. Jordana będzie na cały czas wlotu zamknięty. Dro-

P. Tak, jak powiedziałem! Proszę, niech pan łaskawie spojry, czy to obrac wiś na ścianie? Czy to nie brat pański?

— O. Tak, tak! Teraz przypominam sobie! To był mój brat. To Wilhelm — nazywaliśmy go Bill! Biedny, stary Bill!

P. Jak to? Więć umarł?

— O. Tego nie mogę powiedzieć! To była ciekawa historia.

P. Musi być i smutna zarzek! Zapewne gdzieśnik?

— O. Ot, tak sobie! W zwykły sposób. Pogrzebaliśmy go.

P. Pogrzebali? Zapewne, nie wiedząc czy żywego, czy umarłego?

— O. O nie! On umarł!

P. Nie rozumie tego! Jeżeliś go panowie pogrzebali, musieliście wiedzieć, że umarł...

— O. Nie! Nie. Przepyznaliśmy, tylko, że umarł.

P. Teraz rozumie! A więc przyszedł do siebie?

— O. Pan się jeszcze nie potapa?

P. Czegoś podobnego nie slyszalem jeszcze

gę od strony Czarnej wsido błon zamknięcie kordon ulanów.

Start znajdując się będzie naprzeciw trybuny zwanzow, lub poza słupkiem z napisem „Meta”, lot skierowany będzie ku Parkowi Jordana, zaś ku publiczności będą ku głowami pilotów wstrzał nie wolno. Na terenie wlotu nikt bezwarunkowo nie może się znajdować. Podczas wlotu pełnić będą służbę dwa pogotowia ratunkowe.

Zwraca się także uwagę na sygnaty optyczne, t. j. flagi, które dla orientacyi publiczności będzie wywieszane kierownictwo wlotu.

Klub „Awiaty”, jak donoszą se Lwowa, tworzyć będzie oddział Centralnego Związku lotniczego dla Austrii, pod nazwą „Galicyjski Związek techniczno-lotniczy „Awiaty” z pięciu antonomi.

Każdy członek będzie służył członkiem Związku Centralnego (bez żadnej podległości władzy roznej). Zarazem otrzymawą będzie organ centralny „Flug und Motortechnik”, w którym pomieszczone będą komunikaty, sprawozdania, artykuły i wiadomości o ruchu lotniczym w naszym kraju po polsku i po niemiecku.

Na ostatniem posiedzeniu „Awiaty” z dnia 29 kwietnia uchwalono przeprowadzenie wspólnej akcji ze „Związkiem awiacyjnym techników”, celem założenia stałego lotniska we Lwowie.

Na wniosek nadporucznika gen. sztabu R. Harniecha zgodził się Wydział na urządzenie jazdy wozów balonem, w są interese wader zajmującej galeję aeronautyki sportowej. Balon zaplanowany w wstępnym aparacie nielawno dla potrzeb bankowych, ma wnieść się o Parku stryjskiego przy wietrze, który umożliwi prelot ponad Karpaty. Pomiędzy 3-4 osoby wraz z kierowaniem. Gasu dostarczą miejscy zakład. Pojemność balonu 14 000³ umożliwi lot na wysokości 3000-4000 m. Wlot ma przy sprzyjających warunkach odbyć się już w połowie maja.

Próbę szczytu dwupłatowego „Galicia” (oryginalnego pomysłu inż. Libańskiego) którego budowa prowadzona przez inż. Libańskiego i konstruktora p. Haefkego w pracowni p. Daszka, znajduje się na ukończeniu — odbędzie się niebawem przy obecności fachowców i reprezentantów prasy (pod protektorem „Awiaty”).

Walne zgromadzenie odbędzie się 12-go maja.

Naokoło sceny i estrady.

Z teatru miejskiego. „Simona” Briux, która teatr krakowski wystawia w nadchodzącą sobotę, stanowiła jedną z największych atrakcyi „Komedyi francuskiej” w Paryżu. Krytyka paryska zaznaczyła, że dzieło Briuxa jest jedno z tych, które przetrządo „historii literatury”. Jak przeważna część utworów Briuxa, tak i „Simona” związana jest z teatm moralną, która w tym dramacie porusza etyczne zagadnienie niemystry za wirosłomem małżeńskim. Krytycy francuscy nazwali „Simonę” odpowiedzją XX-go stulecia na słynną tezę Aleksandra Dumasa (syna): „Zabij ją!”

W piątek bieżącego tygodnia wyrusza na afisz piękna sztuka Ibsena „Nora” z panią Solką w roli tytułowej.

Teatr ludowy w Parku krakowskim daje dziś „Za Oceanem”, bardzo wesołą i melodyjną operetkę, która jest grana od dłuższego czasu z wielkiem powodzeniem. W roli Bebe-Rose wystąpi Jadwiga Brzozowska. We czwartek dane będą dwa przedstawienia, oba wieczer o godz. 8. Jedno przy ul. Rajskiej „Meidor” („Nieproszony gość”) na benefit utalentowanego artysty p. Stanisława Jarninkiewicza, drugie „Satyry” w Parku Krakowskim z udziałem prof. Isakowicza. W piątek „Lilia” z J. Brzozowską i prof. Isakowiczem. W sobotę „Wesoła para” Krenna i Lindaua.

Benefis p. Jarninkiewicza, jednego z tych młodych artystów sceny ludowej, który w ciągu kilku miesięcy zdolał sobie dzięki wrodzonym zdolnościom i intensywnej pracy zdobyć uznanie krytyki i sympatyj publiczności, odbędzie się jutro w teatrze ludowym

— W życiu ktoś umarł — kogoś pogrzebano. Gdzież zagadka?

— O. W tem właśnie sęk! Otóż widzi pan, byliśmy bliźniakami — nieobchodzący ja. Mieliśmy czternastce dni, gdy jeden z nas ustaty w wancie. Nie wiedzieliśmy jednak, który. Jednak sądzę, że to ustaty Bill, inni, że ja.

— P. To rzeczywiście ciekawe. A co pan myśli?

— O. Bóg to jeden wie! Darbym cały świat, gdybym to dobrze wiedział. Ta zagadka zatrzyma mi całe życie. Teraz panu zakomunikuję tajemnicę, o której nikomu w życiu nie mówię: jeden z nas miał szczytny znak na lewej ręce. Tym ja byłem — i to właśnie dziecko utonęło w wancie.

— Młody człowiek po tej odpowiedzi podniósł się z krzesła, a potęgowany mnie grzecznie, odszedł. Rozstalem się z nim niechętnie, był bowiem miłym towarzyszem.

— Szkoła...

PŁĘKNOŻNE, BALON gumowe, ROZKŁADANKI dla dzieci
oraz ciągle nowości w zabawkach poleca:
STEFAN PORĘBSKI Kraków, **RYBEK 32.** W n edziele i święta
Zamknięte.

przy ul. Rajskiej. Benefisanci dał się poznać publiczności w całym szeregu bardzo dobrze odegranych ról; reputacja jego już bardzo rozległa, pozwala wrócić mu świetnie przyszłość. Nie wątpimy, że publiczność tłumnie zapełni jutro wieczorem widownię teatru ludowego, tembardziej, że benefisant wybrał na wieczerę doskonałą komedję p. t.: „Nieproszone gości” („Medor”) grywaną ongiś z powodzeniem w teatrze miejskim.

Concert na dochód dzieł kolonijarzy który się odbędzie 6-go bm. w Starym Teatrze, zapowiada się świetnie. Atrakcją będzie kwartet Fitnera, który dotąd nie jest znany w Krakowie. Kwartet ten koncertował w większych miastach całej Europy, Ameryki, Azji i Afryki. W Krakowie odegrał Fitner kwartet Es-mol Czajkowskiego, dotąd w Krakowie nie słyszany i kwintet B. dir. Goldmarka. Partye fortepianowe w kwintecie objęta p. Tybergowa. Bilety, o ile jeszcze pozostały, są do nabycia w składzie fortepianów p. Gabryelskiej.

Teatr lwowski w Wiedniu. Artysty teatru lwowskiego odegrali wczoraj Fredrowską „Zemstę”. Papińska gra p. Fiszera, czesinka p. Żelazowska, rejent p. Chmielnicki, Wacława p. Kosiński, p. Rotterowa podstolna, a p. Trapszo Klara; obok tego w malej roli Dyndałskiego odznaczył się p. Kwiatkiewicz. Publiczność niemiecka zachęcona przez wczorajsze głosy prasy pojawiła się bardzo licznie w teatrze.

Wobec powstania „teatru lwowskiego” w oświetlonej przedstawieniu „Moralności pani Dulskiej” i przedłużeniu pobyty o dzień.

Repertuar teatru miejskiego:
Czwartek pop. „Juljta”.
Czwartek wiecz. „Rosa i Psyche”.
Piątek: „Nora”.

Repertuar teatru ludowego:
W Parku Krakowskim.
Czwartek wiecz. „Medor” i „Stygger”.
Czwartek wiecz. przy ul. Rajskiej „Medor”.
Piątek: „Ialka”.

Prosimy odnowić prenumeratę na Miesiąc Maj.

Wszyscy nowi abonenci otrzymają na życzenie bezpłatnie początek znakomitej powieści „Panna Kazia”.

Co słychać w mieście?
Wybory do Rady miejskiej w gm. przyłączonych.

Spisy wyborców, uprawnionych do głosowania przy wyborach radców miejskich w okręgach wyborczych, utworzonych z przyłączonych gm. i obszarów dworskich, wyłożone będą w magistracie w drugiej sali obrad (gmach główny i p. w.) w dniu 7-go kwietnia (Franciszków) od dnia 7-go do 20 maja włącznie, tj. przez 14 dni, w dniach powszednich od godz. 11 do 1, w niedzielę i święta od godz. 11 do 12. Reklamacje trzeba wnosić w powyższym terminie natychmiast udokumentowane. O reklamacjach rozstrzygnie ostatecznie komisja, wybrana w tym celu z łona Rady miejskiej.

Wybory odbędą się prawdopodobnie w pierwszych dniach czerwca. Wybranych będzie 11 radców, po jednym z każdej przyłączonej gminy wraz z obszarem dworskim, tylko z Krowodrzy wybranych będzie 2 radców. Wybory odbywać się będą nie w kółkach, jak zwykle, ale ogólnie, ze względu na to, że z każdej gminy wraz z obszarem ma wejść do Rady tylko jeden radca.

Wice urzędniczy.

W sali Reursury urzędniczej odbył się wczoraj bardzo liczny wiec urzędniczy w sprawie projektowanej przez rząd pragmatyki służbowej i w sprawie drożyzny. Na wiec przybyli postwie Zieleniewski, dr. Kazarski, dr. Gross i Daszyński. Przewodniczył nadmarszał straż skarbowej p. Niklas.

Referat o pragmatyce wygłosił p. Gadomski, odczytał sądowny z Podgórz, wykazując, że projektowana pragmatyka nie uwzględnia słusznych żądań urzędników, kępuje ich wolność obywatelską i poddaje pod surowe przepisy dyscyplinarne. Referent przedłożył rezolucję, wzywającą postów, aby nie dopuścić do uchwalenia pragmatyki, dopóki projekt jej nie zostanie zmieniony odpowiednio do ducha czasu i sprawiedliwości. Rezolucję uchwalono jednogłośnie.

Bardzo dobrze opracowany referat o drożyznie wygłosił p. St. Skąpski, odczytał sądowny, podnosząc konieczność doraźnej materialnej pomocy państwa dla urzędników ze względu na panującą drożyznę i przedłożył rezolucję, wzywającą rząd, aby dał urzędnikom dodatki drożyzniny, którym w wysokości 15 proc. od poborów służbowych urzędnicy od XI do V rangi obdzielani być mają, a to od czerwca br. Uchwalono.

W dyskusji poseł Zieleniewski podniósł, że lepsze i prędzej polepszenie doli urzędników osiągnęłyby akcja, zmierzająca do potania środków żywności, którą się winno zająć społeczeństwo i państwo. P. Daszyński krytykował bardzo ostro Koło polskie, podnosząc natomiast życzliwość socy-

listów dla urzędników. Zarzuty jego odparł świetnie poseł z r. r. k. Kłody podniósł, że całe Koło polskie jest przychylnie nastawione zmianom w pragmatyce. Poseł Gross omawiał potrzebę wydanej pomocy państwa w rozpoczętej już akcji przeciw drożyznie mieszkań. Prezydent Leo omówił przyczyny drożyzny mieszkań w Krakowie i stwierdził, że Kraków w walce z drożyzną mieszkań idzie na czele wszystkich miast w Austrii. Po odwołaniu grupie politycznych otworzył się nowe terytorium budowlane w Krakowie, których brakowało. Obecnie w Wielkim Krakowie brak środków komunikacyjnych, ale gmina kończy pertraktacje o wykupno tramwaju i jest nadzieja, że dokona wykupu jeszcze przed trzema miesiącami, a z początkiem przyszłego roku rozpocznie się budowa nowego cztery linie idące do oddalonych przedmieść.

Przemawiał jeszcze pp. Odrka, Obózyski, Szajnowski i inni, poczem odbył zamknięcie.

Komendę korpusu krakowskiego obejmie w tych dniach feldmarszałek porucznik baron Józef Weigel. Nowy komendant urodził się w roku 1853 w Mantui, ukończył techniczną akademię wojskową, służył przy artylerii walowej i polnej, po skończeniu szkoły wojennej wszedł do sztabu jenerałego, poczem przydzielono go do komendy w Mostarze. Po powstaniu hercegowińsko-bosniańskim otrzymał order żelaznej korony III klasy, odłączając awansował szybko. W roku 1891 został majorem, w 1892 podpułkownikiem, w 1895 pułkownikiem, w 1900 jenerałem majorem, w 1903 komendantem IX górskiej brygady, w 1905 feldmarszałkiem porucznikiem, w 1906 objął komendę 3 dywizji piechoty, a obecnie obejmuje komendę krakowskiego korpusu.

Na obchód grunwaldzki nadesłał wydział powiatowy w Stanisławowie kor. 150.

3 Maja w Krakowie. Wczoraj po południu w dalszym ciągu obchodu 3 Maja, odbył się w parku Jorjana festyn T. S. L. Wzięła w niem udział młodzież szkół średnich, która przy dźwięku orkiestr przeszła z pod pomnika Rejtana, ustawiała się w parku na największym boisku i po odpiewaniu pieśni patriotycznych ruszyła pod pomnik Mickiewicza na Rynek.

Koło godzin 7 wieczór zebrały się na Ryнку tłumy publiczności koło kamienia Kościuski, bardzo pięknie oświetlonego. Nad kamieniem ustawiono wysoką na dwa metry piramidę, ozdobioną kwiatami i cyfrą 3, okrytą festonami o barwach narodowych, zakończoną u szczytu popiersem Kościuski. Dyrekcyja tramwaju doprowadziła do piramidy przewody elektryczne i umieściła kolorowe lampki. Wieczorem zabyłyśmy one czerwono-białe i niebiesko-białe światło. — Wokół utrzymywała porządek młodzież szkół średnich. Odpiewano kilka pieśni patriotycznych, poczem publiczność się rozszalała, śpiewając na wiekoty do „Sokoła”, do Klubu pocztowego i do „Ogniska nauczycielskiego”.

Wieczorem w „Sokole” odbył się w malej sali, zupełnie zapelnionej. Słowo wstępne wygłosił prof. Magiera. P. Pisarska zbierała zastrużone oklaski za artystyczne odpowiadanie pieśni Świeżyńskiego i Niewiadomskiego. P. Hugo Zathy, barytonista, odpisywał pięknie utwory Moniuszki i Lassena. Deklamacyj wygłosił p. Lekszycki. Doskonali chór „Sokoła” pod batutą prof. Bursy odśpiewał „Pieśń uroczystą, kompozycyji p. Bursy, ułożoną na kongres polski w Waszyngtonie. Pieśń podobała się niezwykle.

Nagrodzono ją burzą oklasków. Bardzo ładnie wieczorki patriotyczne odbyły się również w Klubie pocztowym i w „Ognisku nauczycielskim.”

Stypendya rękodzielnicza. Wydział krajowy ogłasza konkurs na stypendya, oraz pożyczki z fundacyi imienia „Feliksa Maryi dw. im. z hr. Golewskich Czarkowskiej” dla rękodzielniczych względnie uczniów rękodzielniczych z dzieła: a) kowalstwa i ślusarstwa maszynowego łącznie z elektrotechniką; b) blacharstwa łącznie z instalatorstwem i mosiężnictwem, do niego należącem; c) stolarstwa i snycerstwa.

Stypendya w kwocie po 800 kor. przeznaczone są dla rzemieślników i przemysłowców, którzy zawodowo już uświetlili przemysł, a następnie, posiadają albo w zakładach rękodzielniczych lub przemysłowych, w celu uzupełnienia i rozszerzenia nabytych wiadomości, oraz praktycznego wykształcenia.

Stypendya po 600 kor. są dla kandydatów (uczniów rękodzielniczych i uczniów szkół przemysłowych), którzy celem uzyskania fachowego wykształcenia kształcą się w naukowych zakładach zawodowych i pracowniach rękodzielniczych lub innych zakładach przemysłowych w kraju.

Pożyczki w wysokości do 2000 kor. przeznaczony są dla przemysłowców i rękodzielców, posiadających już przyznaną usługę w przemyśle, świadcząca im o sposobności do samodzielnego wykonywania przemysłu, który mają utworzyć samostanowi pracownię, a nie mają tu temu środków pieniężnych.

Podania wniesić należy do Wydziału krajowego przed dniem 1 czerwca 1910.

Stypendya dla zegarmistrzów. Dyrekcyja c. k. Szkoły zawodowej dla zegarmistrzów w Kar-

stein (Dolna Austria) rozpisuje konkurs na kilka stypendyów rządowych po 300 kor. rocznie, przeznaczonych na odroczenie nauki w roku szkolnym 1910/11. Kandydaci w dziedzinie nauk przyrodniczych, w szczególności w dziedzinie fizyki, chemii, matematyki, wnieść mają własnoręcznie napisane podania do dyrekcyi szkół przed dniem 15 czerwca b. r.

Wydział krajowy rozpisuje konkurs na jedno stypendium w kwocie 200 kor. z fundacyi „Franciszka Steczkowskiego”, za Jaslą, przeznaczone dla kandydata kształcącego się w rzemioście. Pierwszeństwo mają kandydaci urodzeni w Jasle. Podania wniesić należy do Wydziału krajowego przed dniem 15 czerwca 1910. Blizszych informacji udziela Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie.

Tęgorączka wyścigi konne w Krakowie odbędzie się od 19 do 26 czerwca, mianowicie 19, 23 i 26 czerwca wyścigi. Tow. międzynarodowy, zaś 21 i 25 czerwca wyścigi Galicyjskiego klubu jazdy panów. Tow. międzynarodowy w każdym ze swoich dni urzędza po 7 biegów; Galicyjski klub po 6 biegów. Programy podają szczegóły biegów.

Bezpośrednie połączenie Krakowa z Warszawą. Dyrekcyja kolei w porozumieniu z koleją warszawsko-wiedeńską zaprowadziła wagony bezpośredniej komunikacyi pomiędzy Krakowem a Warszawą. Wagony takie zaprowadzono przy pociągu wychodzącym z Krakowa o godz. 2 m. 25 po pół. i przychodzącym do Krakowa o godz. 11 m. 42 w nocy i przy pociągu wjeżdżającym, wychodzącym z Warszawy o godz. 12 m. 10 w nocy, a przychodzącym do Krakowa o g. 10 rano.

W powrotnym kierunku te same wagony kursować będą z Krakowa do Warszawy w pociągu nr. 20, wychodzącym z Krakowa o godz. 6:40 wieczór, a przychodzącym do Warszawy o godz. 8 m. 55 rano i w pociągu nr. 6, wychodzącym z Krakowa o godz. 4 rano, a przychodzącym o godz. 2 m. 45 po południu. Przy pociągach tych kursują dwa wozy wprost idące, a mianowicie jeden wóz mieszany i 2 klasy i jeden 3 klasy.

Z udogodnienia tego korzystać będą więc już przyjeżdżający z Królestwa, udający się do wód galicyjskich w nadchodzącym sezonie kąpielowym. Tow. Techniczne wspólnie z Tow. Lekarskiem ogłosiła, że dyskusyja nad planami Wielkiego Krakowa odbędzie się w piątek dnia 6-bm. o godzinie 7 wieczorem w sali Rady miejskiej.

Odzysk Staraniem komisji antekowej przy Tow. Bibl. medyków odbędzie się d. 6-bm. o g. 7-mej wieczorem w sali Kopernika w Coll. Novum 2-ga część odczytu dra Landaua, asystenta kliniki chorób nerwowych i umysłowych p. t. „Życie płciowe człowieka a jego system nerwowy”.

Ślub cywilny. Tymi dniami zostali połączeni ślubem cywilnym, po wystąpieniu z Kościoła katolickiego, dr. A. Wroblewski z Krakowa i Jadwiga Sikorzanka z Płocka. Ślub dawał p. wiceprezydent dr. Szarski, a świadkami byli: dr. Z. Marek i dr. E. Bobrowski.

Z Zarządu głównego Eleutery. Na posiedzeniu Zarządu uchwalono wniesioną rezynacyę p. dr. Wróblewskiego z godności prezesa Eleutery i członka przyjął. Czynnność prezesa aż do chwili wyboru objął wspólnie z l. wiceprezesa drem Eisenbergiem i l-gi wiceprez. p. Stanisław Stączek, przewodniczącą oddziału krakowskiego Eleutery. Sekretaryat spoczył w rękach p. Stączkowej i p. Zieleniewicza, który w dalszym ciągu poprowadzi redakcyę organu Tow. „Wyzwolenie”.

Uchwalono dalej zwołać zjazd delegatów Eleutery w miesiącu czerwcu w jednym z galicyjskich miast prowincjonalnych.

Działalność T-wa pod względem ideowym i taktycznym zmieniać nie będzie, a natomiast znaczenie rozszerzoną. Członkowie Zarządu subskrybowali pewne kwoty na bieżące wydatki i fundusz prasowy „Wyzwolenia”.

Ciężkie poparzenie. Wczoraj po południu zawezwano Pogotowie do Podgórz, gdzie w Ryнку pod l. 2, subjekt sklepowy, Marian Jadowski uległ ciężkiemu poparzeniu twarzy i rąk. Jadowski zbliżył się nieostrożnie do światła od baryłeczki spirytusu, który wybuchł i poparzył go. Pogotowie przewiezio poparzonego do szpitala św. Łazarza.

Złamał rękę przy zabawie. W czynie szwaby upadł wczoraj 7-letni Jan Kowalik na Krowodrzy tak niecierpliwie, że złamał prawą rękę. Opatrzyło go Pogotowie.

Zakończono uroczystość 3 Maja. 42-letni Edward Lis, stróż, przycyłał się wczoraj w mocno podchlomielonym stanie do szeregu uczniów gimnazjalnych podczas pochodu na ulicy Grodzkiej i zaczął śpiewać piątkie piosenki, wywołując w szeregach młodzieży i publiczności zgorszenie i najwyższe oburzenie. Dyrektor jednego z gimnazjów zwrócił się do policyi z żądaniem aresztowania pijanego, która zabrawszy go do policyi, skąd po wytrzeźwieniu wypuszczono go na wolność.

Falszywy alarm. Dnia 8-go o godz. wpół do 8 zawezwano straż pociągą do domu l. 44 przy ulicy Krakowskiej, gdzie miała się zapalić sadze w kominie. Straż przybyła na miejsce, ale przekonana się, że żadnego ognia nie było.

Podgórz. Uczęla cudzym kostłem. Kasper Włodarczyk i Ludwik Kofin, robotnicy z wapienika

w Podgórzu, uczcili uroczystość 1 maja według swego przekonania godnie i wspaniale. Chcąc okazać, że są wrogami kapitalizmu, pozbyli się całego kapitału, jaki pozostał im z sobotniej wypłaty. W tym celu zwołali szereg i szczyrki na Podgórzu i w każdym w zamian za „wzmocnienie” pozostawiali części zarobku. W poniedziałek zrodziło się w nich powątpiewanie, ażeby uczci nie należały swięto braterstwa. Dozł do przekonania, że nie: trzeba uroczystość przedłużyć na poniedziałek — ale jak? Rada znalazła się. Wraz z nimi pracował w wapieniku 15-letni Józef Kowalski i on powiniął użyć ich strapienia, ale ten nie współzłuc z nimi. Wtedy wzięli go mocno w swoje objęcia i w krótkim czasie zegarek Kowalskiego znalazł się w rękach Włodarczyka, a następnie w rękach handlarza. Za otrzymane pieniądze kupił Włodarczyk wódki, piwa, kiełbasy i t. p. Na ucztę zaprosił także postawionego, ale ten nie ocenił ich dobrych chęci i koleżeńskość, tylko powiadał im o polityce o kraździę. Epilog ucztę odgrywał się w sądzie podgórskim.

Z Dębink. Odnośnie do notatki tycającej się braku apteki i lekarza w Dębinkach — dowiadujemy się, że koncesyę na aptekę tamże otrzymał p. Czesław Zubrzycki, b. dzierżawca apteki obwodowej w Rzeszowie, wobec czego apteka w Dębinkach będzie otwartą jeszcze w tym roku, co niewątpliwie zachęci także i lekarza do osiedlenia się na Dębinkach.

Z kroniki żałobnej.
Katarzyna z Boguchwałskich Niewodowska, zmarła w Prokocimiu dnia 2 b. m., przżywszy 65 lat.

Robert Stilller, obywatel m. Krakowa, zmarł w Krakowie dnia 3 b. m. w 61 roku życia.

Piotr Merk, podurzędnik kolei państwowych, zmarł w Krakowie dnia 3 b. m., przżywszy lat 51.

Jan Wlazło, zmarł na Zwierzynicy dnia 3 b. m. w 72 roku życia.

Nabożeństwo żałobne.
Dnia 7 maja, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Alfreda Szczańskiego, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele parafialnym św. Mikołaja o godz. 9 rano.

Pogrzeb s. p. Teodora Talowskiego.
Pogrzeb s. p. Talowskiego, wybitnego architekta, profesora politechniki lwowskiej, odbył się wczoraj we Lwowie z domu żałoby na dworzec kolejowy. Konkord prowadził ks. biskup Bandurski. Przed gmachem politechniki przemówił nad trumną rektor Pawlewski, przed kościołem św. Elżbiety przemówił architekt p. Broniewski, inż. Richtmann i ks. biskup Bandurski. Przy dźwiękach marsza żałobnego złożono trumnę na dworcu w wagonie pociągu krakowskiego.

Pogrzeb w Krakowie odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 3 po południu z dworca kolejowego na cmentarz krakowski. Politechnice reprezentować będą rektor Pawlewski, prof. Sockachi, Lewiński, Denizot, dr. Godlewski, Krupnicki i Krygowski. Nad grobem przemawiać będzie dr. Godlewski.

Nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Stanisława Rzeszowskiego, agenta policyjnego, zamordowanego w dniu 29 kwietnia przez bandytów w Chrzanowie, odbędzie się staraniem kolegow zmarłego w sobotę 7-go b. m. o godz. 7 rano w kościele św. Barbary.

Telegamy „Nowin”.

Upadek powstania albanieckiego.
Konstantynopel. Według obcyłej listy straż, ogłoszonej przez ministerstwo wojny, w walkach z 30 kwietnia, które zakończyły się obaleniem Kaczanik, zginęło po stronie tureckiej 40 oficerów i 24 żołnierzy, po stronie powstańczej zginęło 500 osób, wśród nich szef Idris Feza.

Onegdaj odbyła się pocięka kolo Morawabla, w której Alfabetycy zostali rozproszeni. Powstańcy, którzy sąjeli Dlakowę, zostali zmuszeni do ustąpienia.

Za spokój duszy a. p.
ALFREDA SZCZEPANIECKI

jako w pierwszą rocznicę śmierci odprowadzono w sobotę dnia 7 maja 1910 o godzinie 9-tej rano w kościele parafialnym św. Mikołaja

Nabożeństwo żałobne.

Wiele niemożliwych krzyży nierzadnie i nocą, ponieważ dotychczas im wędzica, wywołana mlekkiem krowiem swarżenem w formie wielkich brzyt w kielasku. Jeśli dawać jej jako pożywienia domowej „Kufelka” do mleka, to swarzenie go o wiele rzadziej, a nawet ciężej się znawerem, niekiedy i rozwinęły się do

Przeprowadziłem się na Mały Rynek, L. 4, i piętro

DR. GRZEGORZ GRZYBOWSKI

lekarz chorób kielczyli i potężnik. 693

NAJWIĘKSZY FABRYCZNY SKŁAD
PARASOLEK i parasoli, nadto **KAUFMANN**, walizy, torby,
ang. **PLEDYS** damskie, do podróży i powozowe, **NECESSARY** i inne wyroby skórkowe,
PELERYNY oryg. tyrolskie nieprzemakalne, **TOREBKI** ręczne damskie w wielkim wyborze
KRAWATY, zaboty, szpilki do kapeluszy, **borze ceny bez konkurencyi** poleca

ANNA ZYFRONCZ Kraków ul. Floryańska l. 17.

